DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI 2008/43/EY,

annettu 4 päivänä huhtikuuta 2008,

siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevan järjestelmän perustamisesta neuvoston direktiivin 93/15/ETY nojalla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden markkinoille saattamista ja valvontaa koskevien säännösten yhdenmukaistamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/15/ETY ([1]) ja erityisesti sen 14 artiklan toisen kohdan toisen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivissä 93/15/ETY säädetään räjähdystarvikkeiden turvallisesta ja käyttövarmasta liikkumisesta yhteisön markkinoilla.

(2) Direktiivin mukaan on tarpeen varmistaa, että räjähdystarvikealan yrityksillä on räjähdystarvikkeiden hallussapidon valvontajärjestelmä, jotta räjähdystarvikkeiden hallussapitäjä voidaan yksilöidä milloin tahansa.

(3) Räjähdystarvikkeiden yksilöllinen tunnistaminen on olennaista, jos räjähdystarvikkeista halutaan pitää tarkkaa ja täydellistä kirjaa kaikissa toimitusketjun vaiheissa. Näin räjähdystarvikkeen tunnistaminen ja jäljittäminen olisi mahdollista tuotantopaikalta ja ensimmäiseltä markkinoillesaattamispaikalta sen loppukäyttäjälle saakka, käyttö mukaan lukien, millä pyritään estämään väärinkäytökset ja varkaudet ja avustamaan poliisi- ja oikeusviranomaisia kadonneiden tai varastettujen räjähdystarvikkeiden alkuperän jäljittämisessä.

(4) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 93/15/ETY 13 artiklan 1 kohdan nojalla perustetun hallintokomitean lausunnon mukaiset.

([1]) EUVL L 121, 15.5.1993, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Aihe

Tällä direktiivillä perustetaan yhdenmukainen järjestelmä siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden yksilöllistä tunnistamista ja jäljittämistä varten.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

a) räjähdystarvikkeisiin, jotka on kuljetettu ja toimitettu pakkaamattomina tai pumppausajoneuvoissa purettavaksi suoraan niiden räjäytysreikään.

b) räjähdystarvikkeisiin, jotka on valmistettu räjäytystyömailla ja lastattu suoraan valmistuksen jälkeen (”paikalla valmistus”).

c) ammuksiin.

2 LUKU

TUOTTEEN TUNNISTUS

3 artikla

Yksilöllinen tunniste

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että räjähdystarvikealan yritykset, jotka valmistavat tai tuovat räjähdystarvikkeita tai kokoavat nalleja, merkitsevät räjähdystarvikkeet ja jokaisen pienimmän pakkausyksikön yksilöllisellä tunnisteella.

Jos räjähdystarviketta käsitellään edelleen valmistusprosessissa, valmistajien ei tarvitse merkitä räjähdystarviketta uudella yksilöllisellä tunnisteella, paitsi jos alkuperäistä yksilöllistä tunnistetta ei ole enää merkitty 4 artiklan mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos räjähdystarvike valmistetaan vientiä varten ja se on merkitty tuontimaan vaatimusten mukaisella tunnistella, jonka avulla räjähdystarvike voidaan jäljittää.

3. Yksilöllinen tunniste muodostuu liitteessä kuvatuista osista.

4. Sen jäsenvaltion kansallisen viranomaisen, jonne räjähdystarvikkeiden valmistus on sijoittunut, on annettava jokaiselle valmistuspaikalle 3-numerokoodi.

5. Jos valmistuspaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella, yhteisöön sijoittautuneen valmistajan on otettava yhteyttä tuontijäsenvaltion kansalliseen viranomaiseen, jotta valmistuspaikalle voidaan antaa koodi.

Jos valmistuspaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella, eikä valmistaja ole sijoittautunut yhteisöön, kyseisen räjähdystarvikkeen tuojan on otettava tuontijäsenvaltion kansalliseen viranomaiseen yhteyttä, jotta valmistuspaikalle voidaan antaa koodi.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että räjähdystarvikkeita uudelleen pakkaavat jakelijat varmistavat, että yksilöllinen tunniste on kiinnitetty räjähdystarvikkeeseen ja pienimpään pakkausyksikköön.

4 artikla

Merkintä ja kiinnittäminen

Yksilöllinen tunniste on merkittävä tai kiinnitettävä tiukasti kyseiseen tarvikkeeseen kestävällä tavalla niin, että se on selvästi luettavissa.

5 artikla

Panostetut ja panospusseissa olevat räjähdystarvikkeet

Panostettujen ja panospusseissa olevien räjähdystarvikkeiden yksilöllisenä tunnisteena on käytettävä itseliimautuvaa tarraa tai tunniste on painettava suoraan jokaiseen panokseen tai panospussiin. Jokainen panoslaatikko on varustettava vastaavalla merkinnällä.

Yritykset voivat lisäksi käyttää passiivia inerttiä elektronista tunnistetta, joka kiinnitetään jokaiseen panokseen tai panospussiin sekä vastaavaa jokaiseen panoslaatikkoon kiinnitettävää sähköistä tunnistetta.

6 artikla

Kaksikomponenttiräjähteet

Pakattujen kaksikomponenttiräjähteiden yksilöllisenä tunnisteena on käytettävä itseliimautuvaa tarraa tai tunniste on painettava suoraan jokaiseen pienimpään pakkausyksikköön, joka sisältää molemmat komponentit.

7 artikla

Yksinkertaiset räjäytysnallit ja sytytyslangat

Yksinkertaisten räjäytysnallien tai sytytyslankojen yksilöllisenä tunnisteena on käytettävä itseliimautuvaa tarraa tai tunniste on painettava suoraan tai leimattava nallin kuoreen. Jokainen nalli- tai sytytyslankalaatikko on varustettava vastaavalla merkinnällä.

Yritykset voivat lisäksi käyttää passiivia inerttiä sähköistä tunnistetta, joka kiinnitetään jokaiseen nalliin tai sytytyslankaan, ja jokainen nalli- tai sytytyslankalaatikko on varustettava vastaavalla tunnisteella.

8 artikla

Sähkönallit, muut kuin sähkönallit ja elektroniset nallit

Sähkönallien, muiden kuin sähkönallien ja elektronisten nallien yksilöllisenä tunnisteena on käytettävä joko johtimiin tai putkeen kiinnitettävää tarraa tai nallin kuoreen kiinnitettävää tarraa tai siihen suoraan painettavaa tai leimattavaa merkintää. Jokainen nallilaatikko on varustettava vastaavalla merkinnällä.

Yritykset voivat lisäksi käyttää passiivia inerttiä sähköistä tunnistetta, joka kiinnitetään jokaiseen nalliin, ja jokainen nallilaatikko on varustettava vastaavalla tunnisteella.

9 artikla

Primääri- ja sekundääriräjähteet

Primääri- ja sekundääriräjähteiden yksilöllisenä tunnisteena on käytettävä itseliimautuvaa tarraa tai tunniste on painettava suoraan primääri- tai sekundaariräjähteeseen. Jokainen primääri- tai sekundaariräjähdelaatikko on varustettava vastaavalla merkinnällä.

Yritykset voivat lisäksi käyttää passiivia inerttiä sähköistä tunnistetta, joka kiinnitetään jokaiseen primääri- tai sekundääriräjähteeseen, ja jokainen primääri- ja sekundääriräjähdelaatikko varustettaan vastaavalla tunnisteella.

10 artikla

Räjähtävät tulilangat ja turvasytytyslangat

Räjähtävien tulilankojen ja turvasytytyslankojen yksilöllisenä tunnisteena on käytettävä itseliimautuvaa tarraa tai tunniste on painettava suoraan lankapuolaan. Yksilöllinen tunniste merkitään viiden metrin välein joko tulilangan tai sytytyslangan ulkokuoreen tai välittömästi tulilangan tai sytytyslangan ulkokerroksen alla olevaan sisäkerroksen muoviin. Jokainen tulilanka- tai sytytyslankalaatikko on varustettava vastaavalla merkinnällä.

Yritykset voivat lisäksi käyttää passiivia inerttiä sähköistä tunnistinta, joka sisällytetään jokaiseen räjähtävään tulilankaan, ja jokainen tulilanka- tai sytytyslankalaatikko merkitään vastaavalla sähköisellä tunnisteella.

11 artikla

Räjähdystarvikkeita sisältävät astiat ja säiliöt

Räjähdystarvikkeita sisältävien astioiden ja säiliöiden yksilöllisenä tunnisteena on käytettävä itseliimautuvaa tarraa tai tunniste on painettava suoraan räjähdystarvikkeita sisältävään astiaan tai säiliöön.

Yritykset voivat lisäksi käyttää passiivia inerttiä sähköistä tunnistetta, joka kiinnitetään jokaiseen astiaan ja säiliöön.

12 artikla

Alkuperäisen tarran kopiot

Yritykset voivat toimittaa räjähdystarvikkeen mukana alkuperäisen tarran itseliimautuvia ja irrotettavia kopioita asiakkaiden käyttöön. Väärinkäytösten estämiseksi kopioihin on selvästi merkittävä, että ne ovat alkuperäisen tarran jäljennöksiä.

3 LUKU

TIETOJEN KERUU JA YLLÄPITO

13 artikla

Tietojen keruu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että räjähdystarvikealan yritykset ottavat käyttöön räjähdystarvikkeiden ja niiden yksilöllisiä tunnisteita koskevien tietojen keruujärjestelmän, joka kattaa räjähdystarvikkeiden koko tuotantoketjun ja elinkaaren.

2. Tietojenkeruujärjestelmän avulla yritysten on voitava seurata räjähdystarvikkeiden kulkua niin, että räjähdystarvikkeita hallussa pitävät voidaan yksilöidä milloin tahansa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että räjähdystarvikkeita ja yksilöllisiä tunnisteita koskevat tiedot säilytetään 10 vuoden ajan niiden toimittamisesta tai räjähdystarvikkeen elinkaaren päättymisestä, jos ajankohta on tiedossa, vaikka yritys olisi lopettanut räjähdystarvikkeiden kaupan.

14 artikla

Yritysten velvoitteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että räjähdystarvikealan yritykset täyttävät seuraavat velvoitteet:

a) pitävät kirjaa kaikista räjähdystarvikkeiden tunnisteista ja muista asiaa koskevista tiedoista, mukaan lukien räjähdystarvikkeen tyyppi ja yritys tai henkilö, jonka vastuulle se on annettu;

b) pitävät kirjaa jokaisen räjähdystarvikkeen sijainnista, kun räjähdystarvike on niiden hallussa tai vastuulla, kunnes se on joko siirretty toiseen yritykseen tai käytetty;

c) testaavat tietojenkeruujärjestelmänsä säännöllisin väliajoin, jotta varmistetaan järjestelmän tehokkuus ja kirjattujen tietojen laatu;

d) säilyttävät ja ylläpitävät kerättyjä tietoja, yksilölliset tunnisteet mukaan lukien, 13 artiklan 3 kohdassa säädetyn ajan;

e) suojaavat kerätyt tiedot vahingossa tai ilkivaltaisesti tapahtuvalta vahingoittumiselta tai hävittämiseltä;

f) toimittavat toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä tiedot, jotka koskevat jokaisen räjähdystarvikkeen alkuperää ja sijaintia sen elinkaaren ja koko toimitusketjun ajalta;

g) toimittavat jäsenvaltioiden vastaaville viranomaisille sen henkilön nimen ja yhteystiedot, joka pystyy toimittamaan f kohdassa tarkoitetut tiedot virka-ajan ulkopuolella.

Yrityksen on edellä d kohdassa tarkoitettuja toimia varten pidettävä kirjaa voimassa olevien kansallisten säännösten mukaisesti, jos räjähdystarvikkeet on valmistettu tai maahantuotu ennen 15 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua määräaikaa.

4 LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 5 päivänä huhtikuuta 2009. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 5 päivästä huhtikuuta 2012.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä huhtikuuta 2008.

Komission puolesta

Günter VERHEUGEN

Varapuheenjohtaja

LIITE

Yksilöllinen tunniste muodostuu:

1. ihmisen luettavissa olevasta tunnisteen osasta, joka sisältää seuraavat tiedot:

   a) valmistajan nimi;

   b) aakkosnumeerinen koodi, joka sisältää:

      i) 2 kirjainta jäsenvaltion tunnistamista varten (tuotantopaikka tai yhteisön markkinoille tuontipaikka, esim. AT = Itävalta;

      ii) 3 numeroa valmistuspaikan tunnistamista varten (kansallisten viranomaisten antama);

      iii) valmistajan antaman yksilöllisen valmistuskoodin ja logistisen tiedon;

2. sähköisesti luettavissa olevasta tunnisteesta, joka on viivakoodi- ja/tai matriisikoodimuodossa ja joka liittyy suoraan alfanumeeriseen tunnistekoodiin.

   Esimerkki:

3. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdan sekä 2 kohdan tiedot riittävät niiden tarvikkeiden osalta, jotka ovat niin pieniä, ettei valmistajan valmistuskoodia ja logistista tietoa voida kiinnittää niihin.